

In deze rubriek elk weekeinde een necrologie van iemand die recent is overleden.

Alles voor de rechten van dieren

Als het om dieren ging was **Geoffrey Deckers (1969-2020)** niet bereid tot compromissen.

De strijd tegen de bio-industrie is een zaak van lange adem”, verkondigde de 17-jarige havo-leerling Geoffrey Deckers in 1986 in scholierenblad *Blikopener*. Deckers was actief voor de Stichting Lekker Dier, en nam dat serieuzer dan zijn schoolcarrière. Met een mavo-certificaat en een grenzeloos absorptievermogen voor kennis over het wel en wee van dieren werd hij nog hetzelfde jaar fulltime activist, en bekostigde hij met bijbaantjes de organisatie van protestacties.

Zijn moeder Susan, die Geoffrey en zijn twee jaar jongere zusje grotendeels alleen opvoedde, steunde haar zoon in zijn vroegwijze keuzes. „Geoffrey was een ernstig en serieus kind, ik heb hem nooit hoeven straffen. Hij is met dierenliefde opgevoed: mijn vader en mijn zus gaven al zwervkatten en vogels te eten. Geoffrey nam ook een zwervkat mee naar huis, Vlekkie. Toen hij veertien was maakte hij met school een excursie naar het TNO Primatencentrum in Rijswijk (nu het Biomedical Primate Research Centre, red.), waar experimenten met apen worden gedaan. Daarna begon hij uit zichzelf slachthuizen en stallen te bezoeken, om zich erover te informeren. En hij werd vegetariër. Ik begreep dat en stond erachter. We aten veel eier- en kaasgerechten, want je had toen minder kant-en-klaar vega-vlees. Later werd Geoffrey veganist.” Susan zou haar zoon bij tientallen acties vergezellen. „Hij kon niet tegen onrecht - net als ik.”

Soms ging het er ruig aan toe. Tijdens een Lekker Dier-actie tegen de hengelsport werd Deckers in het water gegooid. Een ludiek protest tegen ‘dikbil’-koeien in De Veehallen in Den Bosch wekte de woede van boeren. Roemrucht was een actie van het Dierenbevrijdingsfront in 1987 in een veilinghuis voor pelsdierhouders in Nederasselt: een medewerker kreeg handboeien om en de actievoerders stalen de administratie. Vanwege zijn deelname kreeg Deckers een taakstraf bij een manege.

„Geoffrey kon fel discussiëren, maar hij was een zeer zachtaardig mens”, zegt zijn

partner Adrie van Steijn. Ruim dertig jaar waren ze samen. „We ontmoetten elkaar midden jaren tachtig, toen Geoffrey op de stoep stond met een laboratoriumkooi met twee muisjes. Ik had gereageerd op een oproep van het Dierenbevrijdingsfront om ze te adopteren. Ik kom uit een familie van veehouders en heb als kind choquerende dingen gezien. Op school gingen al mijn spreekbeurten over dierenleed. Geoffrey en ik kwamen elkaar steeds vaker tegen. We raakten bevriend, en dat groeide uit tot liefde.”

„We gingen veel samen op pad. Geoffrey kon vanuit de trein precies aanwijzen wat er voorbijkwam: kippen-, varkens- of koeienstal, slachthuis, jachthut, pelsdierenfarm... We lieten ons vaak rondleiden, om zoveel mogelijk kennis op te doen voor de dagen dat we ergens achter een kraampje stonden.”

Toen het Amerikaanse PETA in 1993 een Nederlandse tak opzette, kwamen Deckers en Van Steijn daar in dienst. In 1998 vertrok PETA en begonnen ze voor zichzelf: met stichting Een Dier Een Vriend (nu diervriendelijk.nl) zetten ze met minimale mankracht en zonder structurele subsidie vele campagnes en acties op poten. Bont is Dood. Alle Apen Vrij. De diervriendelijke barbecue op het Binnenhof. Een herdenkingsdienst voor de 40.000 geiten die in 2010 werden geruimd vanwege Q-koorts.

„Als dierenrechtenactivist kun je heel alleen komen te staan”, zegt theoloog Hans Bouma, initiatiefnemer van de Vredesdienst voor Dieren, een jaarlijkse bijeenkomst in de dagen voor Kerst in een Amsterdamse kerk. „In Geoffrey vond ik een medestrijder, een bondgenoot. Hij liet zich niets wijsmaken en was wars van compromissen: bij stalbranden bijvoorbeeld was hij tégen maatregelen voor brandbeveiliging, want dan perfectioneer je de bio-industrie. Hij dacht: de boeren redden zich wel. Dieren zijn weerloos.”

Sinds 2000 was Deckers voorzitter van de European Coalition to End Animal Experiments, naast Michelle Thew. „Geoffrey sprak onberispelijk Engels”, vertelt ze. „Hij

Geoffrey Deckers met zijn partner Adrie van Steijn tijdens een protest in 1995 en (links) in 2018.

FOTOS PRIVÉCOLLECTIE

legde contact met kleine actiegroepen uit heel Europa en kon na een lange dag vergaderen nog heerlijk sarcastische grappen zitten maken in een vegan café. Hij was onvermoeibaar. Bij successen als het Europese verbod op dierproeven voor cosmetica in 2003 stond hij maar heel even stil. Het ging hem nooit snel genoeg.”

Die haast had een hoge prijs: in 2017 kreeg Deckers een hersenbloeding tijdens een werkbezoek in Londen. De waarschuwing van zijn arts om meer rust te nemen verwa-

terde al gauw. Van Steijn: „Ik heb tijdens mijn opleiding als verpleger geleerd dat je ook goed voor jezelf moet zorgen. Geoffrey kon dat niet, hij werd kribbig als je erover begon.” Thew: „We waren allemaal bezorgd. Hij gaf zichzelf geen minuut. Hij wilde gewoon niet bij zichzelf stilstaan.”

Eind juni werd Deckers onwel tijdens een onderzoek in het ziekenhuis. Hij kon niet meer gereanimeerd worden.

Sandra Heerma van Voss